

Ο ΚΟΥΤΣΟΦΛΕΒΑΡΟΣ

Ο ἐπίλογος τοῦ Χειμῶνα—Φεβρουάριος — εἰσήχθη ώς τελευταῖος μῆνας τοῦ παλαιού ήμερολογιακού ἔτους τῶν Ρωμαίων, ἀπ' τὸν Νοῦμᾶ.

Τὸ δόνομά του, Φεβρουάριος ἐκ τοῦ Februa, δόθηκε ἀπ' τοὺς Ρωμαίους τῆς ἐποχῆς ἑκείνης, γιατὶ στὸ μῆνα αὐτὸν, ἐτελοῦντο οἱ συνώνυμες γιορτὲς θρησκευτικοῦ καθαρισμοῦ τῶν Ρωμαίων.

Ἡ μετάθεσίς του ἀπὸ τελευταῖο μῆνα τοῦ ἔτους σὲ δεύτερον (ὅπως εἶναι καὶ σήμερα) ἔγινε τὸ 452 π.Χ. ἀπ' τοὺς τότε ὄρχοντες τῆς Ρώμης κι' ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴ τῶν «περιπετειῶν» ποὺ οἱ ἄνθρωποι με τέπειτα τοῦ ἐπιφύλαξαν, ὅσον σὲ κανέναν ἄλλον μῆνα. Ἐτσι, ὅταν ἔγινε τὸ Ἱουλιανὸν ἡμερολόγιο, τὸ 46 π.Χ., ἀφαιροῦν μιὰ μέρα ἀπὸ τὸν Φεβρουάριον καὶ ἀπὸ 30 ἡμέρες ποὺ εἶχε (ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι μῆνες) τοῦ μένουν 29. Ἀργότερα, πρὸς τὸν τοῦ αὐτοκράτορος Αύγουστου, κόδουν ἄλλη μιὰ μέρα ἀπὸ τὸν Φεβρουάριο, γιὰ νὰ τὴν δωρήσουν στὸ μῆνα Αὔγουστο.

Γιὰ τὰ παθήματά του αὐτὰ, οἱ ἄνθρωποι τὸν χλευάζουν (μέχρι καὶ σήμερα) «κουτσορεμένο» ή «κουτσοφλέβαρο», μερικοὶ δὲ μετέπειτα γιὰ νὰ συγχρονίσουν τὸ Ἱουλιανὸν ἡμερολογιακὸ ἔτος μὲ τὸ ἡλιακό, τοῦ χάρισαν ἀνὰ 4ετία μία ἡμέρα. Οἱ Ρωμαῖοι, τὴν ἡμέρα αὐτή, τὴν ὀνόμασαν «δίσεκτη» ἐξ οὗ καὶ τὸ «δίσεκτον» ἔτος.

Σ' ἀντίποινα τὰ ὅσα οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἔκαναν, ὁ Φεβρουάριος, ὅποτε ἔρχεται, μέσω τῶν κακῶν στοιχείων τῆς φύσεως «δωρίζει» ἀφθονα: κακοκαιρίες, κρύο, βροχὲς καὶ καταχνιά.

Τὰ ἀντίποινα αὐτὰ οἱ ἄνθρωποι τὰ δέχθηκαν καρτερικὰ καὶ μὲ διάφορες κορ-

ἱδευτικὲς κι' ἐλπιδοφόρες συνάμα παροιμίες, χαρακτηριστικὴ τῶν δποίων εἶναι

«ὁ Φλεβάρης κι' ἀν Φλεβήσῃ
Καλοκαίρη θὰ μυρίσῃ».

‘Απ’ τὴν πλευρὰ τῶν γιορτῶν, ὁ μῆνας αὐτὸς εἶναι φτωχὸς σὲ σχέσι μὲ τοὺς προηγουμένους — Ἱανουάριο καὶ Δεκέμβριο — καὶ μόνο οἱ Ἀπόκρητες, μὲ τὸ χαρού μενον ξεφαντωμένο γιόρτασμά τους, δίνουν ἔνα ξεχωριστὸ τόνο στὶς ψυχρές, βροχερὲς καὶ μουντὲς ἡμέρες του.

Γιὰ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον δημως, ὁ Φεβρουάριος, ἔχει ξεχωριστὴ σημασία. Ὁ Γεωργός, τελειώνει σ' αὐτὸν τὶς δουλειές του Ἱανουαρίου, σπέρνει χόρτο πρετοιμάζει τὰ χωράφια του γιὰ τὴν σπορὰ δημητριακῶν, φυτεύει πατάτες, κρεμμύδια κ.ἄλλ. καὶ βάζει στὰ κτήματα εύκολος φοιτιώσιμα λιπάσματα (φωσφορικὰ κ.λ.π.). Ὁ κτηνοτρόφος καὶ πτηνοτρόφος, πρέπει νὰ θρέψουν τὸν Φλεβάρη ἀφθονώτερα τὰ ζῶα καὶ τὰ πτηνά τους ἀγοράζουν δὲ ἄλλα ἀδύνατα, γιὰ νὰ τὰ παχύνουν στοὺς μετέπειτα μῆνες. Ὁ Ἀμπελουργός, σκάβει λιπαίνει καὶ κλαδεύει τ' ἀμπέλια, ἐνώ ὁ κηπουρός, τελειώνει τὸ φύτεμα στὰ ἐλαφρὰ χώματα, συνεχίζει τὸ κλάδευμα τῶν δόποροφόρων καὶ κόβει τὰ πρώιμα λαχανικά (καρότα, φασόλια κ.ἄλ.).

Τέλος, ἴδιαίτερον ἐνδιαφέρον παρουσιάζει γιὰ τοὺς κυνηγοὺς ὁ Φεβρουάριος, γιατὶ τότε γίνεται τὸ κυνῆγι κορυδαλλῶν, σκολοπάκων κι' ἄλλων διαβατάρικων πουλιών.

Αὐτὰ ἔχει ὁ Φεβρουάριος κι' ὅσο ἀφορά τὸν Μάρτιο, θὰ τὸν δοῦμε στὸ ἐπόμενο.

Φ—ς.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

‘Ο Βελισσαρίου, δὲ ἥρωϊκὸς ταγματάρχης ποὺ τὸν ὄντας σαν «Μαύρο καβαλλάρη», ὅταν ἐπεχειρήθη ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν ὑψωμάτων τοῦ Οὐρανού, ἦτο διοικητὴ τοῦ εὐζωνικοῦ τάγματος.

Τὰ πυροβόλα τοῦ ἔχθρου ἔβαλλον συνέχως· καὶ προστατεύομένοι ἀπὸ τὰ πυρὰ αὐτὰ οἱ Βούλγαροι ἤρχισαν τὴν ἀντεπίθεση.

‘Ο Βελισσαρίου ἀντελήθη τὴν ἀντεπίθεση, τινάχθηκε δλόρθος καὶ μέσα στὴν κόλαση ἐκείνη τοῦ πυρὸς μὲ γυμνὸ τὸ ξίφος διέταξε ἐπίθεσι.

‘Ητο ὑπέροχος, μεγαλοπρεπέστατος στὴ στάση αὐτῆς. Εἰς τὸ ἀπόταμο βῆμα ποὺ ἔκαμε, τραυματίσθηκε στὸ δεξιὸ μέρος τοῦ στήθους.

‘Εκράτησε μὲ τὴν παλάμη του τὴν πληγὴ καὶ προχώρησε φωνάζοντας:

—Ἐμπρὸς παιδιά, ἐμπρός!

“Υστερά ἀπὸ λίγα βῆματα ἄλλη σφαίρα τὸν βρίσκει στὸ ἀριστερὸ μέρος τοῦ στήθους.

— Ήταν 12.30' μεσημέρι.

Οἱ στρατιῶται προχωροῦν ἀκάθεκτοι. Μερικοὶ δακρυσμένοι τὸν περιστοιχίουν.

— Σὲ χάνουμε, κ. ταγματάρχα!

— Δὲν πειράζει παιδιά! Τραβάτε μὲ κάτω μόνο. ΑΡΚΕΙ ΠΟΥ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ Η ΠΑΤΡΙΔΑ.

Τὸν μετέφεραν στὸ χειρουργεῖο ποὺ ἦταν κοντὰ στὸ Οὐράνοβο. Ἔζησε μόνα λίγες στιγμές καὶ πέθανε μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χείλη.

ΤΟ ΤΑΜΑ ΤΟΥ

Διηγεῖται ὁ ἕδιος ὁ Κολοκοτρώνης: «Μιὰ μέρα ἐπῆγα εἰς τὸ πανηγύρι τῆς ‘Αγίας Μονῆς’ αὐτὸ τὸ μοναστήρι ἦταν μεγάλο καὶ ἔχαλάσθη εἰς τὴν πρώτην Τουρκιά. (Σημ.: Κατὰ τὴν ἐπανάσταση τοῦ Ὁρλώφ τὸ 1768). Ὁταν ἐπέρασα, ἦταν μία μάνδρα χαλασμένη καὶ σκεπασμένη ἡ ἔκκλησιά μὲ κλάδους δένδρων. Τότε ἔταξα: Παναγία μου, βοήθησέ μας νὰ ἐλευθερώσωμεν τὴν Πατρίδα μας ἀπὸ τὸν Τύραννο, καὶ νὰ σὲ φκιάσω καθὼς ἦσουν καὶ πρώτα.

Μὲ ἐδοήθησε καὶ εἰς τὸν δεύτερον χρόνον τῆς ἐπαναστάσεως ἐπλήρωσα τὸ τάμα μου καὶ τὴν ἔφκιασα.

Παροιμιώδης ιστορία σὲ τρεῖς φάσεις.

Τὸ καλὸ τὸ παληκάρι . . .

Είναι σ' ὅλους γνωστή ἡ ά-
συνέπεια τῶν μπολσεδί-
κων. Γι' αὐτοὺς δὲν εἶναι μο-
νάχα μιὰ συμπτωματικὴ κα-
τάσταση, μιὰ περιπτωσιακὴ
ἐκδήλωση, παρὰ εἶναι μιὰ βα-
σικὴ τακτική. Ποτὲ δὲν γίνε-
ται ἔκεινο ποὺ λέγεται, ποτὲ
δὲν λέγεται αὐτὸ ποὺ πραγματί^{ται}
καὶ πρόκειται νὰ γίνει. "Οταν ὁ
Στάλιν ἔγραφε τὴν πασίγνωστη
τεία του γιὰ τὸ «Ἐθνικὸ ζήτημα
λῶς ἦξερε πώς δὲν ἐπρόκειτο νὰ
ση τὶς ἐπαγγελίες του. Οἱ συντο-
θάμεναιν ἀχρησιμοποίητες ἑλκυ-
μως δολώματα γιὰ τοὺς ἀφελεῖς
καλόπιστους. "Ολα τὰ ζητήματα
παρουσιάζονταν ἀνάμεσα στὶς
ποὺ θὰ περιλάμβανε" ἡ σοβιετοπ
Ρωσσία ὁ κομμουνιστικὸς κόσμος
—ἔγραφε ὁ Στάλιν. Θὰ λύνονταν
μαγικὴ δύναμη ποὺ θὰ συνό-
«σωτήριο» σοσιαλιστικὸ καθεστο
ἐθνότητες αὐτὲς μὲ τὸν ποιὸ εἰρη-
πο θὰ ἔδρισκαν διέξοδο στὶς
τους. "Η διατυμπανιζομένη μάλιστα
γηση τῶν συνόρων ἥ ἥ ἄλλοιώση
ταν ἔνα πρόσθετο διευκολυντικὸ
Τὸ ἐθνικὸ φρόνημα πάντως θὰ
σονταν καὶ θὰ ἔνισχύονται ἥ
παιδεία μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα μέ-

KOMMOYNIΣΤΙΚΗ ΑΠΑΘ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕÓΝΟΤΗΤΩΝ

θε ἔθνικὸ σύνολο θὰ διατηροῦσε ἀτόφια τὴν ὑπόστασή του καὶ τὴν ἰκανότητα γιὰ ὅποιαδήποτε ἐλεύθερη ἐκδήλωση του σ' ὅλους τοὺς τομεῖς. "Οταν ὁ κομμουνισμὸς ἀπλώθηκε κυριαρχικὰ στὶς ἀχανεῖς ἐκτάσεις τῆς Ρωσσίας οἱ μπολσεβίκοι στὰ κηρύγματα τους φρόντισαν ν' ἀφήσουν κάποια ξεχωριστὰ χαρακτηριστικὰ στὶς διάφορες ἔθνοτητες ποὺ βρίσκονταν σὲ μακρινὲς καὶ ξεχασμένες γωνιὲς τῆς Σιβηρίας. "Εθνότητες ποὺ ἄλλωστε εἶχαν ἐλλειπτικὴ αὐτοσυνείδηση καὶ ἀνύπαρκτη πολιτιστικὴ ὑπόσταση.

Τὸ πρόβλημα ὅμως τῶν ἔθνοτήτων φούντωσε ξαφνικὰ ὅταν ὁ κομμουνισμὸς ἀπλώσε τὰ πλοκάμια του κι' ὅταν τὰ ματωμένα νύχια τῆς μεγαλόσωμης «ἄρκτου» ἀντίκρυσαν τὸ στενὸ τοῦ Ὀτράντο. Στὰ Βαλκάνια ὁ κομμουνισμὸς θὰ ἔδινε ἐξετάσεις. Καὶ τὶς ἔδωσε. Καὶ ἀπέτυχε οἰκτρα. Μέσα στὴν παράξενα καὶ ἀναπόντε-

τιού» κι «αλασητου!» αρχηγό Γιατί ; Γιατί τὸ ἔθνικὸ αἴσθημα ἔμεινε (νικανοπόιητο. Γιατί τὰ σύνορα ἔμεινε στὴ θέση τους καὶ οἱ βλέψεις ἀνάμεσα στοι μιουνιστικὰ κράτη στὴ δικὴ τους θέση.
‘Η «σοφία» τῆς Κομινφορ δὲν μπορεῖ ν δοῦ ίκανοποιητικὴ λύση οὕτε γιὰ τὴν Μα κεδονία τοῦ Πιρίν. Οἱ διάφορες συμφωνίε Τίτο. — Δημητρώφ καὶ οἱ θεατρικὲς ἐκδ λώσεις φιλίας ἔμειναν στὰ χαρτιὰ καὶ ἀντίδραση ποὺ ἡρθε σὰν φυσικὴ συνέπει ἔδειξε τὸ ἀληθινὸ πρόσωπο τῶν ἀρπο κτικῶν θηρίων τῆς Μόσχας.

— 'Ο κομμουνισμὸς δὲν ἔλυσε, πρόσθι
σε μονάχα πρόσβληματα στὴν παγκόσμι-
άγωνία καὶ προσπάθησε νὰ φέρη τὴν ἀν-
θρωπότητα στὸ χεῖλος τῆς Ἀβύσσου, τῇ
ἀβύσσου ποὺ ὅμως μονάχα τὸ πτῶμα τοι
πρόκειται νὰ δεχτῇ.

ΔΗΜ. ΔΟΥΚΑΡΗΣ

Ο
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ
ΚΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ

άπόψεις μιᾶς περιωρισμένης κατηγορίας που άσφυκτιά στὸν «έλεφάντινο πύργο» της μὴ μπορώντας νὰ έχασθη στὰ γενικὰ ζητήματα ἀπὸ «έκλεπτυσμὸ» στὴν κοινὴ περίπτωση ἀπὸ ἀδυναμία προσαρμογῆς. Κάτι ἀνάλογο πρωσπάθησαν τὸν περασμένο αἰῶνα νὰ διατυπώσουν ὁ Μάξ Νορντάου και ὁ Λέων Τολστόϊ.

Οι κοινωνιοκοπολιτικές συνθήκες και ο κοινωνικός περίγυρος δίνουν άκόμα και την ίδιαίτερη σφραγίδα στη λογοτεχνία της κάθε γώρας. Την έθνική της σφραγίδα.

‘Ο Μπεντώ λέει: «Δεν ύπάρχει παγκόσμια λογοτεχνία, ἀλλὰ διαφορετή ύπαρχει είναι έθνική λογοτεχνία και έθνικός πολιτισμός. Υπάρχει γαλλική λογοτεχνία, γερμανική, αγγλική κλπ.».

‘Ο καλλιτέχνης ἔξωτερικεύει τὴν ἀποκρυστάλλωση τῆς ὁμοιόμορφης συνείδησης τῆς ἐποχῆς του, ἀπ’ τὴν δόποια καὶ τρέφεται. Ή θεωρία γιὰ τὴν αὐτονομία τῆς τέχνης δὲν ἔχει σήμερα πολλοὺς δόπαδούς καὶ στὴν γεμάτη ἀπὸ σύννεφα καὶ θύελλες ἐποχή μαρτινὸς «ἔλεφάντινος πύργος» τοῦ καλλιτέχνη ἔχει μεταβληθῆ σὲ «προκεχωρημένο φυλάκιο», ὅπως πυλὺ πετυχημένα λέει ὁ Ρομαίν Ρολλάν. Ἀπ’ τὸ προκεχωρημένο τοῦτο φυλάκιο ὁ καλλιτέχνης θὰ γίνει ὁ ἔρμηνευτὴς τῆς ἐποχῆς του καὶ ὁ δραματιστὴς κι’ ὁ προφήτης τῶν φωτεινοτέρων στιγμῶν ποὺ ὑποβώσκουν πίσω ἀπ’ τοὺς βαρειόντας ὁρίζοντες τῶν καιρῶν ποὺ

ζούμε. 'Ο καλλιτέχνης καὶ πε-
δισσότερο ὁ ποιητὴς ἔχει πάν-
τοτε μιὰ ἡρωϊκὴ ἀποστολὴ
στὴν κοινωνία. Προορισμός του
εἶναι νὰ κρατεῖ πάντα λαχτα-
ριστὴν ψὲσ' στὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ
τὴν προγονικὴ του κληρονο-
μία, τοὺς θρύλους καὶ τὶς πα-
ραδόσεις τῆς φυλῆς του, τους
ἀγῶνες καὶ τὰ ὄνειρά της. Μὲ
τὸ τραγοῦδι του δὲ ποιητὴς
σφιχτωδένει τὰ περασμένα καὶ
τὰ τωρινὰ καὶ προφητεύει τὰ
μελλούμενα. Καλλιεργεῖ κι' α-
νυψώνει τὴν ἑθνικὴ συνείδηση
τοῦ λαοῦ του. Τραγουδᾶ μὲ
τὸν στίχο του τὰ κατορθώμα-
τα καὶ τὶς ἡρωϊκὲς πράξεις.
Τραγουδᾶ τὴν δημοφιὰ καὶ την
ἀγάπη στὴν πατρίδα καὶ τὴν
παράδοση. .Ο ποιητὴς κι' ὁ καλ-
λιτέχνης γενικὰ ζητᾶ ν' ἀποδε-
σμεύσει ἀπ' τὴν ψυχὴ τοῦ ἀν-
θρώπου τὴ δύναμη ποὺ μέσα
της λουφάζει. Ζητᾶ νὰ τῆς ἀ-
ποδεσμεύσῃ τὴν μέθη καὶ τὴν
ἔξαρση, τὸν αὐθορμητισμὸ καὶ
τὶς γόνιμες δημιουργικές της
δυνάμεις. Ζητᾶ ἀκόμα νὰ δρῆ
μιὰ ἀπάντηση στὰ αἰσθήματα
τῆς καθολικῆς ἀγωνίας καὶ νὰ
φέρη τὸν ἀνθρωπὸ σιμώτερα
στὶς στιγμὲς τῆς δημιουργικῆς
του ὁσμῆς. Κι' ὅλα αὐτὰ τὰ
κατορθώνει μόνο ὅταν δρίσκε-
ται σιμὰ στὸν ἀνθρωπὸ. Κάθε
καλλιτέχνης μόνο ἀπὸ τὴν κοι-
νωνία μπορεῖ ν' ἀντλήσει τὰ

μεγάλα καὶ ζωντανές. Ὁ καλ-
λιτέχνης ὅπως πολὺ σωστά
μᾶς λέει ὁ κ. Χουρμούζιος, δὲν
πρέπει νὰ κοιτάζει τὴ ζωὴ ἀ-
πὸ τὸ παράθυρο μὲ τὰ πόδια
βουτηγμένα σ' ἕνα μαστέλλο
μὲ ζεστὸ νερό. Ἡ μοίρα ἔται-

χα ύψωμένη φωνή τοῦ Τί-
πινίγηκαν παντοτεινὰ οἱ ύπ-
σχέσεις τοῦ Κρεμλίνου. 'Η π-
ρίπτωση Τίτο γέμισε ἔκπληξ
τὸν κόσμο. "Ενας κομμουν
στὴς ἀρχηγὸς ἐνὸς κομμουν
στικοῦ κράτους φώναζε γιὰ «
νεξαρτησία», ὕψωσε τὸ ἀνάστι
μά του καὶ ἀρνήθηκε νὰ ύποτ
χθεῖ στὶς ἀπειλὲς τοῦ «ἀτσαλε
νιου» κι' «ἄλαθητου!» ἀρχηγὸ

Γιατὶ τὸ ἑθνικὸ αἴσθημα ἔμεινε
τοίητο. Γιατὶ τὰ σύνορα ἔμεινε
ση τους καὶ οἱ βλέψεις ἀνάμεσα στ
ονιστικὰ κράτη στὴ δικὴ τους θέσι
φία» τῆς Κομινφορ δὲν μπορεῖ ν
ανοποιητικὴ λύση οὕτε γιὰ τὴν Μ
ετοῦ Πιρίν. Οἱ διάφορες συμφωνίες
— Δημητρώφ καὶ οἱ θεατρικὲς ἐκδ
φιλίας ἔμειναν στὰ χαρτιὰ καὶ
καὶ ποὺ ἦρθε σὰν φυσικὴ συνέπει
τὸ ἀληθινὸ πρόσωπο τῶν ἀρπο
θηρίων τῆς Μόσχας.
κομμουνισμὸς δὲν ἔλυσε, πρόσθ
άχα πρόβληματα στὴν παγκόσμι
καὶ προσπάθησε νὰ φέρῃ τὴν ἀν
ητα στὸ χεῖλος τῆς 'Αβύσσου, τῆ
ν ποὺ ὅμως μονάχα τὸ πτῶμα το
αι νὰ δεχτῇ.

ΔΗΜ. ΔΟΥΚΑΡΗΣ

ζε τὸν καλλιτέχνη νὰ μοιάζε
μὲ τὸν μυθικὸ ἥρωα τὸν 'Αν-
ταῖο. Μόλις τὰ πόδια του χά-
σουν τὴν ἐπαφὴ τῆς γῆς πρὸ^τ
γματικότητας τότε χάνει τὴ
δύναμή του. 'Η πνευματικὴ το
άνεξαρτησία ἀν τὶς περισσότε
ρες φορὲς δὲν συνταυτίζεται
μὲ τὴ λιποταξία στέκει ὅμως
μιὰ πνευματικὴ ἄμβλωσι. 'Ο-
ποιος καλλιτέχνης στέκει μὲ
μιὰ κούφια οἴηση μπροστὰ στὰ
γεγονότα ποὺ ξετυλίγονται
μπροστά του, δείχνει πώς ἔχει
ἔναν στείρο καὶ ἀνεδαφικὸ χα-
ρακτῆρα. 'Ο καλλιτέχνης ἀπό^τ
τελεῖ τὴν προέκταση, ὅχι μόνο
τῆς ἑθνικῆς τῶν συνείδησης, μὰ
καὶ τῆς παγκόσμιας. Εἶναι ὁ
ἀναδημιουργὸς τοῦ κόσμου καὶ
ὁ οἰκοδόμος τῆς ἀλήθειας. Βοη
θᾶ τὸ ἑθνος του νὰ γνωρίσει
πρῶτα τὸν ἴδιο του τὸν ἔαυτὸ
καὶ ἀργότερα ὅλον τὸν κόσμο.
— Οἱ ιστορικὲς στιγμὲς
ποὺ περνᾶμε διεκδικοῦν τὴν
παρουσία τοῦ πνεύματος. 'Η
ἐπιδίωση τοῦ ἀνθρώπου γιὰ νὰ
μιλήσω μὲ τὰ λόγια τοῦ κ.
Χουρμούζιου, ἐξαρτάται ἀπὸ
τὴν ρωμαλέα ἐπιβολὴ τοῦ
πνεύματος, πάνω στὶς ἀναρ-
χύμενες δυνάμεις ποὺ ἔχουν
ξεφύγει ἀπὸ τὸν ἔλεγχο καὶ
τὴν σύνθεσή του. 'Η 'Ελλάδα
χρειάζεται σ' αὐτὴ τὴ δύσκολη
ῶδα, ὅλες τὶς δυνάμεις της, σ-
λες τὶς πανάρχαιες μνῆ-
μες, ὅλους τοὺς θρύλους, ὅλες
τὶς σεβάσμιες μορφές της.
Χρειάζεται πρῶτη καὶ καλύ-
τερη στὶς προφυλακές της, τὴν
πνευματική της ἡγεσία. Χρειά-
ζεται τοὺς καλλιτέχνες καὶ τοὺς
ποιοτές της ποὺ μὲ τὴν ἐνθου-
σιώδη καὶ συναισθηματικὴ ἴδια
συγκρασία τους θὰ ἔμφυσή-
σουν στοὺς μαχητές μας τὴν
φιλοπατρία καὶ τὴν ἀγωνιστι-
κὴ διάθεση.

Γιατί δημοσιεύει κι' ο Παπα-
μάς;

‘Ο ποιητής εἶναι δὲ μεγάλος πατριώτης.

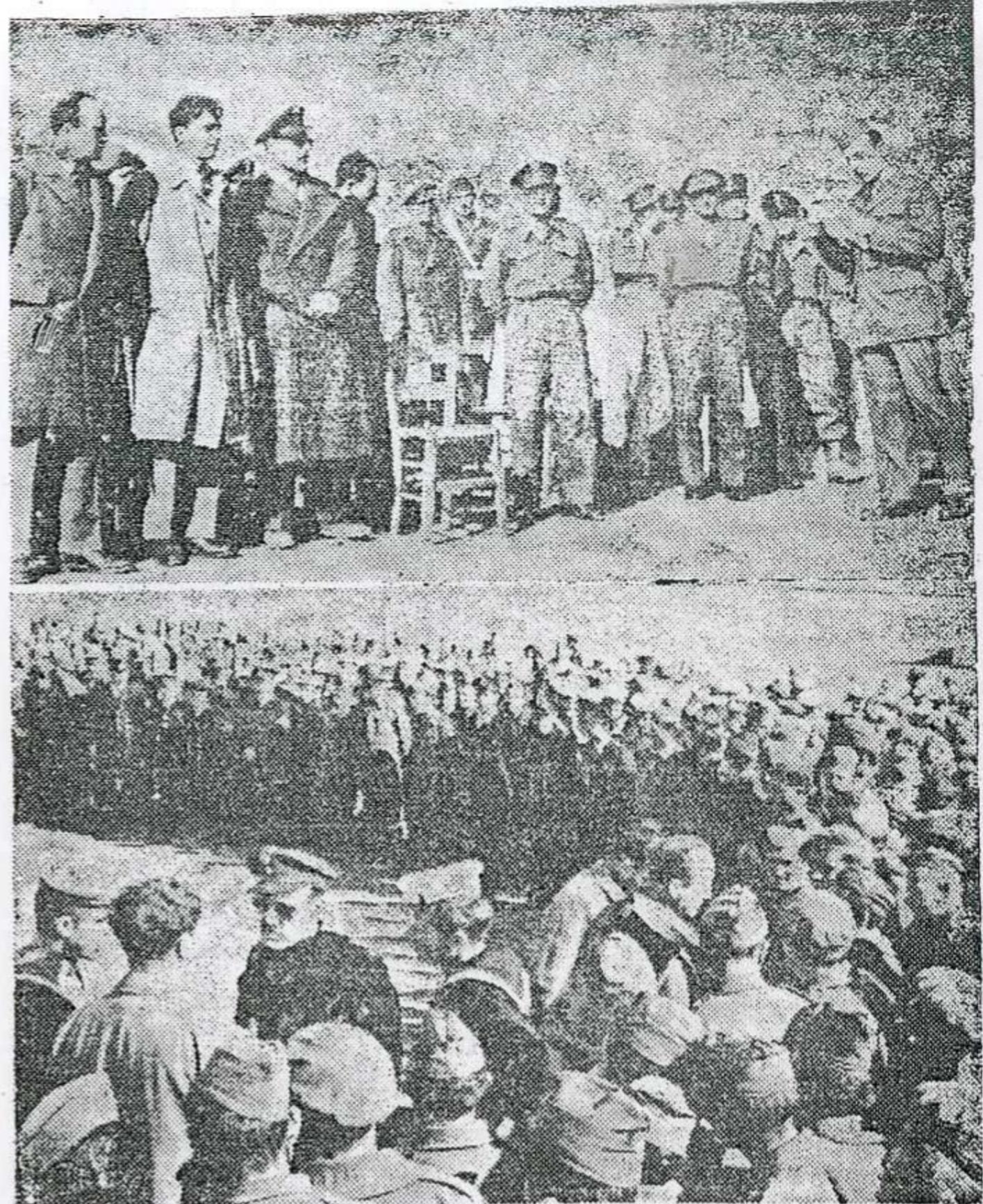
ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΕΙΡΑΝΗΣ

Στις 17.1.50. έπεσκέφθησαν τὸ νησί μας, ὁ "Αγγλος κ. Μάρκ Μπράντ τοῦ Γρ. Τύπου τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἐλλην. Πρεσβείας καὶ ὁ Ἀμερικανὸς Γουΐλιαμ "Ἐντγουντ, ὁ δημοσιογράφος τοῦ «Colliers», συνεδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Δτοῦ AS: ΟΑΜ Ταγματάρχου κ. Ἀναγνωστοπούλου.

Οὗτοι, ἀποδιδασθέντες ἐκ τοῦ περιπολικοῦ εἰς τὸ λιμάνι τῶν Σ.Φ.Μ.. ἔγενοντο δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ Δτοῦ αὐτῶν Λοχαγοῦ κ. Μιλιάδου, τῆς φρουρᾶς καὶ τῶν κρατουμένων τῶν Σ.Φ.Μ.. Ἐπισκέφθέντες μετὰ τοὺς χώρους τῶν φυλακῶν, ἀνεχώρησαν διὰ Γ.Ε.Τ.Ο. Ἐδῶ, τοὺς ὑπεδέχθη ὁ Δτοῦ Τάγματος Ταγματάρχης κ. Α. Καράγιωργας, ἐπηκολούθησε δὲ συγκέντρωσις τῶν ἀνδρῶν τοῦ Τάγματος πρὸς τοὺς ὅποίους μετὰ σχετικὰς προσφωνήσεις ὑπλίτου καὶ ἀνηλίκου, ὡμίλησε ἐλληνιστὶ ὁ κ. Μ. Μπράντ εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων τὰ ἔντις: «...Ἡ αἰώνια Ἐλλάδα ἡ πατρίδα σας, ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ καλοὺς ἀνθρώπους νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους σ' αὐτή Νομίζω ὅτι εἰσθε εὔτυχεῖς γιατὶ θὰ προσφέρετε αὐτὴ τὴν ὑπηρεσία...» Μετὰ ταῦτα, οἱ ἐπισκέπται ἐπεσκέφθησαν τὸν Ρ.Σ.Μ., τὴν βιβλιοθήκην καὶ τοὺς διαφόρους χώρους τοῦ Τάγματος, μετέπειτα δὲ παρεκάθησαν εἰς τὸ πρὸς τιμὴν τῶν παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ Γ.Ε.Τ.Ο. γεῦμα στὴ λέσχη τῶν Ἀξιωματικῶν

Ἀργότερον ἀνεχώρησαν διὰ Β' ΕΤΟ, ὅπου καὶ τοὺς ὑπεδέχθη ὁ Ὑποδ)τῆς τοῦ Τάγματος, οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ὑπλίται καὶ οἱ ιδιώται τοῦ ΕΣΑ·Ι.

Εἰς τὴν γενομένην συγκέντρωσιν ὡμίλησε ὁ ὑπολ)γὸς κ. Ράντος καὶ ὁ ιδιώτης Τσούκαλης ἀναπτύξαντες τὸ ἔδω συντελουμένον ἔργον. Ἐ μέρυς τῶν ξένων μας ὡμίλησε ὁ κ. Μπράντ ἀφοῦ εὐχαρίστησε δῆλους διὰ τὴν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν ἢ ὅποία τοὺς ἔγενετο, οἱ ξένοι μας ἐπεσκέφθησαν τὴν λέσχην τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Τάγματος καὶ περιῆλθον τὰ ἔργα τοῦ Καταυλισμοῦ ἀνεχώρησαν διὰ Λαύριον συναποκομίζοντες τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων διὰ τὸ ἀναμορφωτικὸν καὶ ἔθνοφελές ἔργον τῆς γῆσου μας. *

ΑΝΩ : Οι ἐπισκέπται μας μετὰ τοῦ Δτοῦ τοῦ Γ.Ε.Τ.Ο. κ. Α. Καράγιωργα. ΚΑΤΩ : Οι ξένοι συνομιλοῦν μὲ τοὺς στρατιώτας τοῦ Τάγματος

ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΜΠΑΣΚΕΤ ΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διὰ τὸ κύπελλον τὸ ὅποιον ἥθλισθησεν ὁ Δτοῦ τοῦ Α' ΕΤΟ Ταγματάρχης κ. Βασιλόπουλος, συνηντήθησαν στὶς 6.1.50 οἱ ὁμάδες Α' ΕΤΟ — Νήσιος Ηστ καὶ Α. Ε. Παγκρατίου — Νέοι Βύρωνος. Κατὰ σειρὰν οὕτοι ἔχουν ὡς ἔντις : Α' ΕΤΟ. — ΝΗΑΡ ΗΣΙ (30—48).

Ο πρῶτος ἀγὼν τῶν ίσχυρῶν ὁμάδων Α' ΕΤΟ καὶ Νήσιος Ηστ, θεαματικῶτας καὶ ὑπέροχος, ἔληξε παρ' ὅλες τὶς ἀξιέπαινες προσπάθειες τῶν Μακρονησιωτῶν, μὲ νίκη τῆς Νήσιος Ηστ καὶ τέρματα 48—30.

Η δραστηριότης τῆς ὁμάδος τοῦ Α' ΕΤΟ, ἀν καὶ ἀναττυχθῆκε σημαντικὰ τόσο στὸ α' ἡμίχρονο μὰ περισσότερο στὸ δ'. δὲν μπόρεσε ν' ἀλλάξῃ τὸ ἀποτέλεσμα.

Κατὰ τὸν ἀγώνα αὐτὸν, τὸ ἐφαρμοζόμενο σύστημα «ζώνης» ἀπὸ μέρους τῆς νικητρίας ἦταν ὁ κύριος συντελεστὴς τῆς νίκης της ἀπὸ δὲ τοῦ Α' ΕΤΟ αἰσθητὴ καὶ σημαντικὴ ἥτο η ἀπουσία τοῦ παίκτου Μήλιου.

Οἱ ὁμάδες ἀγωνίστηκαν ὡς ἔντις :

Α' ΕΤΟ: Διακογιάννης (9), Φάντης (6), Λεοτσίνης (5), Τέμενος (4) Βαζαίος (1) Αύγερης, Ασλάνογλου, Κουκουλάρης, Εύγενας καὶ Κορολόγος (5).

ΝΗΑΡ ΗΣΙ : Μπαμπατζῆς

τὸν 2ον ἀγώνα τοῦ τουρνουά αὐτοῦ, Ν. Βύρωνος — Νήσιος Ηστ, οὗτος διὰ τὸν παραπάνω λόγο, διεκόπη στὸ 9' τοῦ δ' ἡμίχρονου

Ο διακοπεὶς λόγω τῆς κακαιρίας ἀγών μπάσκετ διὰ τὸ Κύπελλον Βασιλοπούλου μεταξὺ τῶν ὁμάδων Ν. Ηστ—Νέων Βύρωνος συνεχίσθη τὴν Κυριακὴν 30/1/50. Ο ἀγών ὑπῆρξε ἄκρως θεαματικὸς καὶ ιδιαιτέρως κατὰ τὸ πρῶτον δεκάλεπτον ὅπου αἱ ὁμάδες πεισματωδῶς διεκδικοῦσαν τὴν ὑπεροχήν. Εν συνεχείᾳ ὅμως ἡ ὁμάδη τῆς Ν. Ηστ ἐφαρμόζουσα τὸ σύστημα «ζώνης» καὶ μὲ ὥραιους τεχνικοὺς συνδυασμοὺς υπερέχει τῶν «Νέων Βύρωνος», κατορθώνουσα νὰ ἐπιβληθῇ κατὰ τὸ α' ἡμίχρονον μὲ σκόρ 26—14. Τὸ β' ἡμίχρονον συνεχίσθη μὲ καταφανῆ ὑπεροχὴν ἥτος ὁμάδος τῆς Ν. Ηστ. Τέλος ὁ ἀγών ἔληξε μὲ τὴν ὥραιαν νίκην τῆς Ν. Ηστ μὲ σκόρ 48—33. Τὸν ἀγώνα ἐτίμησε καὶ ὁ ὑποδιοικητὴς τοῦ Α' ΕΤΟ κ. Ιωαννίδης ἀντικαθιστῶν τὸν διοικητὴν κ. Βασιλόπουλον, ὅστις καὶ ἐνεχείρισε τὸ κύπελλον εἰς τὴν νικητρίαν, ἐν μέσῳ συγκινητικῆς ἀτμοσφαίρας. καταχειροκροτούμενος ὑπὸ τῶν φί-

λάθλων διὰ τὴν εὐγενῆ πρωταθλουλίαν τῶν Μακρονησιωτῶν. Αἱ ὁμάδες ἡγωνίσθησαν ἀκολούθως:

ΝΗΑΡ ΗΣΙ : Μαυράκης, Τριάρχης, Μπαμιάτζης, Τζάνης, Κόλλιας, Χρωμίδης, Μπελιάς, Αγγελικάκης, Παγώνης, Παπαγιαννάκης.

ΝΕΟΙ ΒΥΡΩΝΟΣ : Ήρολαγόπουλος, Σπυθουράκης, Αποστολίδης, Λουλάκης, Μήλιος Στόλης, Τσάκαλος, Ιωαννίδης, Βενέτης, Αποστόλου.

Α' ΕΤΟ — ΧΑΝ (25—19)

Τὴν πρωῖαν τῆς Κυριακῆς 30/1/60, διεξήχθη εἰς τὸ γῆπεδον «Νέοι Βύρωνος» φιλικὸς ἀγών μπάσκετ, μεταξὺ τῶν ὁμάδων τοῦ Α' Τάγματος Μακρονήσου καὶ τῆς ὁμάδος τῆς ΧΑΝ. Ο ἀγών ὑπῆρξε συναρπαστικός καὶ αἱ δύο ὁμάδες ἡγωνίσθησαν σθεναρῶς διὰ τὴν νίκην. Απὸ τῶν πρώτων λεπτῶν ἡ ὁμάδη τοῦ Α' ΕΤΟ ὑπερέχει ἐλαφρῶς, ἐνῷ ἀργότερον δὲ ἀγών συνεχίζεται μοιρασμένος, καὶ τὸ ἡμίχρονον λήγει ὑπὲρ τῆς ὁμάδος τοῦ Α' ΕΤΟ μὲ 15—8. Τὸ β' ἡμίχρονον παρουσίασε ἐνδιαφέρον λόγω τοῦ ὅτι τὸ σκόρ διαρκῶς ἐκυμαίνετο καὶ ἡ διαφορὰ πολλαῖς φορὲς ἐσημειούτο εἰς τὸ ἐλάχιστον. Τέλος δὲ ἀγών ἔληξε μὲ τὴν ὥραιαν νίκην τῆς ὁμάδος τοῦ Α' ΕΤΟ μὲ σκόρ 25—19.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΙ ΚΟΝΤΑ / ΙΑΣ

Παρά την ένσκηψασσαν κακοκαιρίαν, ή ήμέρα της Πρωτοχρονιάς, έωρτάσθη εἰς δόλα τὰ Τάγματα τῆς Μακρονήσου, ήν μέσω χαρᾶς καὶ αἰσιοδοξίας. Ήταν ή πρώτη Πρωτοχρονιά, μετά ἀπὸ τόσα σκληρὰ καὶ δύσκολα ἔτη, που ή 'Ελλάς ζούσε τὴν εὐτυχία τῆς τελειωτικῆς συντριβῆς τῆς ἀνταρσίας καὶ πιὰ ἀντιμετώπιζε τὸ μέλλον δχι μὲ τὸ μάτι ἐγὸς πολεμιστοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴ σκέψη τῆς ἀνοικοδομῆσεως τῶν ἔρειπίων τοῦ σλαβοκινήτου συμμοριτισμοῦ.

Εἰς τὸ καταλλήλως διακοσμηθὲν κτίριον τῆς Λέσχης τῶν 'Αξιωματικῶν τοῦ Α' Ε. Γ.Ο. πολυάριθμοι ἐπισκέπται, ωροφοῖοι μετέβησαν εἰς τὸ Τάγμα διὰ νὰ συνεορτάσσουν μετὰ τῶν ὀπλιτῶν καὶ ίδιωτῶν, παρέστησαν εἰς τὴν δοθεῖσαν ἔορτήν, ή ὀποία παρετάθη μέχρι τῶν πρωΐων ὥρων.

Τὴν ἀρχὴν τοῦ Νέου 'Ετους έφώτισαν πολύχρωμα βεγγαλικὰ τὰ ὀποῖα προσέδωσαν ίδιαίτερον τόνον, εἰς τὴν δλην ἔορτήν. Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἦν Πρωτοχρονιάς εἰς τοὺς λόκους τοῦ Πρώτου Ε.Τ.Ο., καὶ τὰ συγκροτήματα Ε.Σ.Α.Ι. ίδιαίτεραι συγκεντρώσεις κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὀποίων ἔγινε τὸ κόψιμο τῆς βασιλόπηττας. Αἱ χορωδίαι ἐψαλον ἐθνικὰ ἀσματα. Τὸ ἔορταστικὸν πρόγραμμα περιελάμβανε, νορούς, ἀπαγγελίας, διμιλίας ἐθνικοῦ περιεχομένου καὶ οἱ στρατιώται καὶ ίδιωται διεδήλωσαν τὴν ἀκλόνητον ἀπόφασίν των νὰ ἐργασθοῦν διὰ νὰ γίνη δὲ νέος χρόνος 1950, χρόνος πλήρους ἐθνικῆς καὶ ἡθικῆς συγκροτήσεως.

'Εν μέσῳ γενικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ πατριωτικοῦ τόνου ἔωρτάσθη καὶ εἰς τὸ Β' Ε.Τ.Ο. ή Πρωτοχρονιά. 'Η ἀτμόσφαιρα ἐδονεῖτο ἀπὸ τραγούδια, χαρούμενες φωνὲς στρατιωτῶν καὶ ίδιωτῶν τοῦ Τάγματος. 'Ένομιζε κανεὶς δτὶ εὔρισκετο εἰς ἓνα ίδιαίτερο καὶ ξεχωριστὸ κομμάτι τῆς 'Ελληνικῆς γῆς, μακρὺ ἀπὸ κάθε ταλαιπωρίαν ἐνδὲ ἀδιακόπου ἀγώνος ζωῆς καὶ ὑπάρξεως τῆς Φυλῆς μας. Σὲ ἔναν τόπον ὅπου ή κάθε πέτρα μιλᾷ γιὰ τὴν 'Ελλάδα, σῆτου ή κάθε γωνία μεταδίδει τὸν ἐθνικὸ παλμό.

Τὰ μεγάφωνα μετέδιδαν διμιλίες ίδιωτῶν, γεμάτες ἐθνικὸ παλμό, λόγους βγαλμένους ἀπὸ γνωσίας ἐλληνικὰς ψυχάς.

Μὲ τὸ ίδιο πνεῦμα ἔωρτάσθη ή ήμέρα τῆς Πρωτοχρονιάς καὶ εἰς τὸ Γ' Ε.Τ.Ο. Παντοῦ ἐβασίλευε ὁ ἔορταστικὸς ἐνθουσιασμὸς καὶ τὸ πατριωτικὸ πνεῦμα. 'Ο σταθμὸς τῆς Μακρονήσου μετέδιδε συνέχως τραγούδια καὶ ἐμβατήρια.

Οἱ πολυάριθμοι ἐπισκέπται ἀφοῦ εἶδαν τὸ ἔργο τοῦ κ. Μπόγρη «Δράκαινα» που ἀνέβασε τὸ καλλιτεχνικὸ συνεργεῖο στὸ θέατρο τοῦ Γ' Ε.Τ.Ο. μετέβησαν στὴ Λέσχη 'Αξιωματικῶν, ή ὀποία ήτο καταλλήλως διακοσμημένη.

'Η ἔορτὴ ἐκράτησε μέχρις ἡργά. 'Απὸ δλας τὰς σκηνὰς ἡκούοντο τραγούδια καὶ εὔθυμοι τόνοι μέχρι τὴν ὥρα που ή ἡλεκτρικὴ μηχανὴ σταμάτησε γιὰ ἓνα λεπτὸ καὶ ἐσβῆσαν τὰ φῶτα γιὰ νὰ ὑποδεχθοῦμε τὸν νέο χρόνο. 'Ο νέος χρόνος μπήκε ἐν μέσῳ γενικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ πατριωτικῆς ἐξάρσεως, διότι εἶναι ὁ χρόνος τῆς οἰκοδομῆσεως τῶν ἔρειπίων τῆς ἐλληνικῆς ὑπαίθρου. 'Αργά

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΦΩΤΑ ΣΤΗ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟ

'Απὸ τὴν ἔορτὴν τῶν Φῶτων στὸ Α' Ε.Τ.Ο. δὲ στρ. πασαδίδει τὸν Σταυρὸν εἰς τὸν ιερέα κ. Κορνάρον.

'Ο Γεν. Δ)τὴς τοῦ ΟΑΜ Ταξίαρχος κ. Μπαϊρακτάσης παρουσιάζει εἰς συγκέντρωσιν ίδιωτῶν τοῦ Α' Ε.Τ.Ο.)Ε.Σ.Α.Ι. τὸν ἔξ Αἰγύπτου ὄμογενή κ. Θ. Μπέην Γαξιάρχον πρώην Διευθυντὴν τῆς 'Αστυνομίας τοῦ Καίσου, δοτὶς ἐπεσκέφθη τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς τὴν Μακρόνησον—'Αριστερὰ δὲ Δ)τὴς τοῦ Α' Ε.Τ.Ο. κ. Α. Βασιλόπουλς.

'Απὸ τὸν ἀγιασμὸν τῶν ὑδάτων στὸ Γ' Ε.Τ.Ο. διακρίνεται δ)τὴς τῶν ΕΦ.Μ. κ. Μηλιάδης μετὰ τῆς συζύγου του καὶ δ)τὴς τοῦ Γ' Ε.Τ.Ο. κ. Αρμάγος.

τὴν ὑπόκειται ἡκούοντο τραγοὶ ἀπὸ σκηνὲς ποὺ ἐπέμεναν παραπετείουν ἀκόμη περισσοὶ τὸν γενικὸ ἐνθουσιασμό.

Τὸ ἴδιο πατριωτικὰ καὶ στιανικὰ ἔωρτάσθηκε ὁ ἀσμὸς τῶν ὑδάτων τὴν δημοσιεύσην.

Ἐν μέσω θρησκευτικῆς τανύξεως, παρουσίᾳ τοῦ οικητοῦ κ. Βασιλόπουλου τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν ἐντο διάγιασμὸς τῶν ὑδάτων εἰς τὸ Α' Ε.Τ.Ο. "Ολοι οἱ δρες αὐτοῦ καθὼς καὶ οἱ ίδιαι τοῦ Ε.Σ.Α.Ι. συνεκεντρώσαν στὸν προβλῆτα τοῦ λινίσκου καὶ πέριξ αὐτοῦ, που ἐγένετο ἀπὸ τὸν ἀρχιμ. δριτὴ πονοσιολογιώτατον Στ. Κορνάρον ἐπίσημος ξολογία καθ' ἦν κατὰ τὰ εθότα ἀφέθησαν ἐλεύθεραι ζγος περιστερῶν μὲ μπλέ τινας καὶ ἐρρίφθη δ τίμη Σταυρὸς εἰς τὴν θάλασσα. Είκοσάς περίπου ἀναμενούσαν στρατιωτῶν ἔπεσε ενὰ τὸν ἀνασύρη. 'Ο τυχερὸς διάστημα τοῦ δουλού τοῦ ιωάννης Γκιώνης δ ὀποῖοι ἔλαβε καὶ 150ήμερον κάνονικὴν ἀδειανή οἱ λοιποὶ κολυμβηταὶ ἔλαβον ἀνὰ μὲ 48ωρον. 'Επηκολούθησε ἀγιασμὸς τῶν τῷ λιμένι ναυλοχούντων ιστιοφόρων καὶ δροφόρου μεθ' δοὶ παριστάμενοι διελύθησαν διὰ ν' ἀπολαύσουσαν τὴν ὥραίν τινας νιάτικην λιακάδα.

Τὸ πρώτη μετὰ τὴ λειτουργία τῶν Θεοφανίων δὲ διοικητὴς τοῦ Β' Ε.Τ.Ο. Τζανετάτος καὶ οἱ κ. κ. ἀξιωματικοί, οἱ πλῖται καὶ οἱ ίδιωται τοῦ Τάγματος συεκεντρώθησαν εἰς τὸν χώρον τοῦ λιμανίου γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν κατάδυση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

'Ως ιερεὺς παρίστατο δὲ πανοσιολογίας τατος ἀρχιμανδρίτης κ. 'Αγριανίτης, δὲ ρεὺς τοῦ Γ' Ε.Τ.Ο. δὲ ὀποῖος καὶ ἐρρίψη τὸν Τίμιο Σταυρὸν στὴ θάλασσα, ἐνῶ στρατιώται καὶ ίδιωται ήσθανοντο τὸ βαθεῖαν συγκίνησιν τῆς στιγμῆς. Ταυτὸς χρόνως ἐρρίφθησαν καὶ οἱ κολυμβηταὶ Τὸν Σταυρὸν ἀνέσυρεν εἰς ἐκ τῶν ίδιωτῶν τοῦ Τάγματος, ἐνῶ οἱ συγκεντρωμένοι ἔωλαν τὸ τροπάριον τῶν Θεοφανείων.

Τὸ λιμανάκι τοῦ Γ' Ε.Τ.Ο. εἶχε στάς ιανουαρίου μίαν ἀσυνήθιστον ὅψιν. 'Ολο τὸ Τάγμα στὰ βραχάκια τῆς ἀκρογιαλίας στὸ μῶλο, γύρω ἀπὸ τὴν παράταξιν τοι λόχου τῶν ναυτῶν, δὲ ὀποῖος προσδίδει ἀδιατέραν νόταν εἰς δόλοκληρον τὸ Τάγμα. Τὰ θεοφάνεια στὴν Μακρόνησο! Τὸ ίδιο ύμορφα, χαρμόσυνα κι ἀδέχαστα διπλαὶς πόλεις καὶ τὰ χωριά μας. Οἱ συναδελφοὶ ποὺ θὰ βουτήσουν εἰς τὰ ἀγιασμένα νερὰ γιὰ νὰ πιάσουν τὸν Τίμιο Σταυρὸν δὲ Αρχιμανδρίτης θὰ ρίψη. Εἶναι ἐκεὶ συγκεντρωμένοι καὶ δὲ διοικητὴς τοῦ Τάγματος κ. 'Ασημάκης Καραγιώργας καὶ οἱ κ. κ. 'Αξιωματικοί. 'Η κατανυκτικότης διακόπτεται ἀπὸ τὰς γνωρίμους ἐκδηλώσεις ἀγνῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. Αύτοὶ ποὺ ἐβούτησαν συναγωγώνται ἐπ' ὀλίγον διὰ τὴν τιμὴν ν' ἀνασύρουν τὸ σύμβολο τῆς χριστιανωσύνης. 'Η γαλήνια θάλασσα ἀναταράσσεται ἀπὸ τοὺς κολυμβητὰς καὶ ἐνας ναύτης, δὲ Γεώργιος 'Αρσένης ἀπὸ τὴν 'Αλεξανδρούπολιν ἀνασύρει τὸν Σταυρόν.